

ljenje vinogradov ne dobe vinogradniki nobene podpore v brezobrestnih posojilih. Kakih 200.000 K bi morali dobiti, a jih ne bodo, ker nemški poslanci o gospodarskih rečeh niso hoteli nič slišati.

Nemški poslanci so tudi krivi, da ne bodo slovenski posestniki za škodo po povodnji in toči nobene podpore dobili.

Slovenska obstrukcija je pokazala svetu prave krivce, zakaj se za Slovenski Štajer nič ne zgodi, in zato Nemcem-krivcem slovenska obstrukcija ne diši. Vsi nemški listi in posebno »Štajerc« se bodo trudili to prikriti, a ne bo šlo. Resnica ostane resnica!

Zadruge nimamo.

V zadnji številki »Narodnega Gospodarja«, glasila »Zadružne zveze« na Kranjskem, čitamo zanimivo poročilo o nameravani državni pomoči za kraje, ki so trpeli valed suše in drugih nim. Vlada je dovolila za prvo leto 500.000 kron, katere naj poljedelsko ministarstvo razdeli. Vlada pa ni imela nikakih poročil iz slovenskih pokrajin. Mislili so, pri vladi, da je pomanjkanje krme le v Istriji in Dalmaciji. Še le prizadevanju »Zadružne zveze« v Ljubljani oziroma njenega odposlanca, se je zahvaliti, da je sprejeta tudi Kranjska med dežele, ki trpe letos pomanjkanje krme. Štajerska in tudi Koroska pa nista zaznamovani med temi deželami. In zakaj ne? Prvič je temu krivo naše namestništvo, ki se ne pouči o razmerah ter ne poroča o pomanjkanju po deželi in ne zahteva podpore. Seveda je od suše in povodnji najhuje prizadet južni, slovenski del Štajerske in za tega se nemški vladi pač ni treba brigati! Slovenski deželni poslanci so sicer našo deželno vladu potom interpelacij in predlogov zadosti opozorili, kako stoji gospodarske razmere na Spodnjem Štajerskem. O teh predlogih bi se moralo javno razpravljati in sklepati v deželnem zboru. A nemška večina niti pustila ni, da bi prišli dotični predlogi v zbornici v pretresovanje in da bi se moglo o njih glasovati, ker se jim je mudilo le s proračunom. Zato lahko trdimo, da so nemški poslanci požrli državno podporo za Slovence. V drugi vrsti smo si pa mnogo tudi sami krivi. Zakaj se kmetje ne združimo? Ko bi imeli, kakor na Kranjskem, »Zadružno zvezo«, gotovo bi se bila ista za nas spodnjestajerske kmete ptegnila in dobili bi podporo.

Iz tega se torej vidi, kolike koristi je združitev kmetov. Vedno in povsod velja pregovor: Sloga jači, nesloga tlači! Imamo

morem pustiti, da bi šel Milan spat brez molitve. Sveta dolžnost vsake matere je, da stori, da ji otroci molijo večerno molitev — Bog zna, kako dolgo bo imel naš Milan svojo mater!

Milovič tolaži svojo ženo, govoreč ji, da kmalu ozdravi. V prejšnjem času bi se gotovo razjezil, ali pa vsaj porogal svoji dobri ženici, ali sedaj ni mislil na to. Težke skrbi so potlačile njegov ponos.

»Vsekako priznavam, da je lepo videti mater, ako moli s svojim detetom... ali ti si bolna...«

»V resnici, to je najlepša, najsvetejša materina dolžnost«, odgovori mu Lilija, »in gotovo je tvoja pokojna mati tudi tako delala s teboj.«

Milovičeve oči se zalijejo s solzami.

»Oh seveda«, reče zamišljeno. »Moja dobra mati! Kolikokrat me je vzela v naročje, mi sklepala roki ter me učila moliti besedo za besedo!«

»Ker pa ti sodiš, da sem jaz za to prešlaba, te prosim, izpolni ti zame to dolžnost«, reče smehljaje bolnica. »Moli ti z Milanom!«

»Jaz?« vzklikne on prestrašen.

Ali žena ga prosi: »Daj, stori mi to ljubav, prosim te. Jaz se čutim zelo zmučeno; ne morem.«

Kaj naj sedaj stori? S težkim srcem

sicer v Gradcu nekako zvezo, katera se pa le briga bolj za nemške kmete kakor pa za slovenske. Postavimo se torej na lastne noge! Združimo se!

Deželni zbor štajerski.

Gradec, 10. nov. 1904.

Deželni zbor se je odg. dil. ne zaključil, v četrtek 10. novembra. Deželnega proračuna za l. 1905 ni dognal. Zakaj se je to zgodilo, cenjeni bralci lahko vganete. Nemški gospodje niso privolili slovenskemu prebivalstvu nijedne narodne drobtinice; slovenskih poslancev je pa v deželnem zboru zdaj ravno zadosti, da zamorejo zavreti kolesa na nemškem vozu. Zaduja »Slov. Gospodar« je naznanil, zakaj so naši poslanci začeli obstrukcijo v deželnem zboru. Nemška večina je pričakovala do zadnje ure, da slovenski poslanci vendar morda odstopijo od svojega početja; a želja se njej ni izpolnila. Naj manjša zahteva slovenskih poslancev je bila, da se nam na deželne stroške ustanovi kmetijska šola z enim letnikom in slovenskim podučnim jezikom. »Ne! Slovincem ne smemo nič dovoliti!« se je glasil odgovor. »Dobro! mi pa Nemcem ne dovolimo, da bi mogli pod streho spraviti deželni proračun za prihodnje leto.« Zato so vsigali slovenski poslanci pri vsaki točki deželnega proračuna spreminjvalne predloge ter zahtevali glasovanj: po imenih. Nemškim kmetom je bilo posebno ležeče na tem, da se sklene nova lovška postava. »Dobro!« so rekli slovenski poslanci, »ta zakon bo v prid tudi slovenskim kmetom.« Zato so naši poslanci privolili v to obravnavo. V četrtek opoldne je bila tajna seja deželnega zbora, v kateri se je sklenilo, najeti pod jako ugodnimi pogoji posojilo za 12 milijoni kron. S tem zneskom se bo zidala nova javna bolnišnica v Gradcu in se bojo poravnala brezobrestna posojila za prenovitev vinogradov. Zvečer istega dne so bile na dnevnem redu cesta in železnice. K besedi se oglasi samo le poslanec Žičkar. Spomnil je deželni odbor na neko pozabljeno cesto v kozjanskem okraju. Že leta 1897 je sklenil deželni zbor, naj se preiskuje, jeli cesta od Lisične do Sv. Urbana potrebna. Preiskave so se sicer doguale, cesta bi se lahko stavila, a deželni odbor je djal, da on ne more oskrbeti načrta za to cestno stavbo. Imenovani poslanec je toraj opomnil deželni odbor na to prepotrebno zadevo. Nato bi se imelo vršiti glasovanje po imenih, kakor so zahtevali slovenski poslanci. Tu se vzdigne cesarski namestnik ter reče: »V imenu Nje-

govega Veličanstva naznanjam, da se deželni zbor odgodi.« Na to izjavo smo bili vsi pripravljeni. Deželni zbor je prenehal svoje delo; lahko se skliče zopet vsaki čas, da se delo dokonča. Odseki so pripravili ogromno dela, katero lahko vsaki čas dožene deželni zbor. Ko bi cesarski namestnik bil zaključil deželni zbor, bi bil položaj čisto drugačen. Vse delo, katero so pripravili odseki, bi bilo za nič; vse bi se moralo začeti zopet iz novega. Zato se tudi pričakuje, da se deželni zbor snide koncem decembra, da vsaj dovoli začasno pobiranje deželnih doklad za prihodnje leto. Če se Nemci spametujejo, bojo k temu privolili tudi slovenski poslanci. V tem zasedanju so pokazali slovenski poslanci, da brez njih v deželnem zboru štajerskem Nemci ničesar ne premorejo. To je slovenskim poslancem mogoče sedaj, ko jih je 10; v manjšem številu ne bi mogli zavreti nemškega voza. Z nami morajo od sedaj naprej računati tudi naši najhuji nasprotniki.

Rusko-japonska vojna.

Na suhem.

Na bojnem polju v Mandžuriji se ni nič spremenilo. Obe armadi si stojita v utrjenih stališčih nasproti ter samo s prednjimi stražami in poizvedovalnimi četami nadlegujeta jeden drugo. Ojama vedno silneje zahteva pomožnih čet. Gotovo mu še vroče prihaja, vkljub temu, da je huda zima. General Kuroki je bil ranjen na nogi ter še baje ni okreval. Listi so že pisali, da je umrl, kar pa japonska uradna poročila zanikajo. Reka Hun, ki loči obe armadi, je začela zamrzovati.

Na morju.

Iz Petrograda se poroča, da je Rusija kupila od neke prijateljske države več vojnih ladij za 70 milijonov rubljev. Te ladje se medpotoma pridružijo baltiskemu brodogradu. Ena oklopnica, ki je dobila ime »Svjatoslav«, in ena torpedovka sta se še pridružili baltiskemu brodogradu v Sredozemskem morju.

Baltiško brodogradje pluje proti Vzhodni Aziji po poti, katera se skrbno prikriva. Nekateri pravijo, da bodo plule oklopnice in večje križarke okoli južne Afrike, majhne križarke in torpedovke pa skozi kanal Sues. Prave poti pa nihče ne ve. S tem se hoče brodogradje obvarovati pred nadaljnimi napadi od Japoncev najetih parnikov.

Novo rusko brodogradje je na potu v Vzhodno Azijo. Drugo baltiško brodogradje, obtoječe iz najnovejše križarke »Oley« in večjega števila torpedov in torpednih lovcev dospe

vzame Milovič svojega sinka, ki je držal še vedno sklenjeni ročici ter ga posadi na svoja kolena. Žarno ga poljubivši začne moliti z njim večerno molitev. Najprej Očenaš, potem molitev k svetemu angelju varihu in naposled molitev Gospodu, da ga po noči štiti in brani — vse tako, kakor se je spominjal iz svoje mladosti.

Čudno je bilo Miloviču pri srcu.

Ko je s sinkom molil besedo za besedo, so mu nehoti rojili po glavi spomini mladih dni. Vesela in srečna doba! Kako bogoljuben je bil v mladosti; kako radostno je poslušal v cerkvi sveto mašo. Kako je njegovo srce takrat goreče molilo! Nepopisno radost je občutil na dan prvega sv. obhajila!

Globok vzdih se mu izvije iz prsi. »Bilo, pa prešlo — za vedno prešlo!«

Vsak dan je molil s svojim sinčkom. A žena mu je radostno govorila: »Glej ga, kako lepo zna!«

Milovič ji ni odgovoril. Ni hotel razjasniti soprogi svoje notranje muke in borbe, koje mu je povzročevalo večerno molenje. On je prevzel to težko nalogo le njej v ljubav. Z druge strani se mu je pa dopadala ženina bogoljubnost. Preje je bil po večerih vedno v gostilni in nikdar ni pomislil, kako milino ima v sebi obiteljski krog. Gospa Lilija se ni mogla dovolj načuditi, da zna njen

mož to nalogo tako krasno voditi. Po teh stvareh je upala, da bo postal zopet veren in bogoljuben.

Bolnica je trepetala od svete radosti. Mar je zadnja nesreča delovala resnilno na srce Vlatkovo? Oh, kako bi se zahvalila Gospodu, ki s svojo mogočno roko bije in kaznuje, da zopet ozdravi! Kaj je njej do blaga in zlata, ako pa ji je mož nevernik. In vendar, ako je potreba, rada žrtvuje svoje življenje, samo da reši dušo svojega moža!

Nekega večera, ko je prišel Vladko k njej, ga prime za roko in pravi: »Imam te, dragi Vladko, nekaj velikega prositi.«

»Povej samo, in če bo mogoče, ti vse storim«, reče ji on.

»Torej; jaz molim vsaki dan prelepo molitev k sv. Družini — in zaobljubila sem se, da je noben dan ne opustim, ker sem vpisana v družbo sv. Družine nazarske. Ker so mi pa roke oslabele, ker molim iz molitvenika, te prosim, ali bi mi hotel ti čitati?«

»Če ti je prav, sem takoj pripravljen, da to storim.«

»Presladki Jezus, Ti vladar miru, podaj vsem družinam oni mir, ki si ga ti prinesel na svet, in ki se jedino v jedinstvu s Teboj najde!« tako se prične molitev.

(Konec sledi.)

te dni v dansko morje. Brodovje bosta spremljali dve danski torpedovki v Severno morje. Podmorski čoln »Fulton«, ki ga je kupila Rusija v Ameriki, je bil te dni s posebnim vlakom odposlan v Vladivostok. Spremlja ga cela vrsta inženjerjev.

Port Artur.

V zadnjem času se je mnogo govorilo o tem, da se namerava general Steselj udati. Teh poročil so kriva lažnjiva japonska poročila o slabem stanju trdnjave. To je pa popolnoma zlagano. Nasprotno zatrjujejo Kitajci, ki so došli iz bližine Port Arturja, da so bili Japonci zopet odbiti z velikimi izgubami, ko so naskočili trdnjavo. Japonci so si dosedaj osvojili nasipe in jarke pred pravo trdnjavo, katero so se le sedaj začeli naskakovati. Če so pa rabili samo za osvojitve teh jarkov in nasipov več mesecev, kako dolgo bodo rabili, da bodo premagali pravo trdnjavo. Port Artur se ne bo tako hitro izgubljen!

Japonsko brodovje, ki oblega trdnjavo od morske strani, je zadnjih deset dni zmanjšalo svojo pozornost. V tem času se je posrečilo tolikim ladijam dospeti v Port Artur, kakor preje ne tekom šest tednov. Posadka je torej zopet dobila živil in streljiva.

Tudi vse ruske ladje v Port Arturju so še nepoškodovane, čeravno Japonci pripovedujejo, da so jih tako poškodovali, da so se potopile. Ladje pa morajo vedno monjati svoj prostor v luki, kajti Japonci pridno streljajo na nje. Ako pride enkrat baltičsko brodovje blizu Port Arturja in se bo vnel boj med obema brodovjema, tedaj bo port-arturško brodovje, čeravno maloštevilno, napadlo za hrbtom japonsko brodovje. Zato skušajo Japonci vsaj brodovje prej uničiti, predno pride baltičsko brodovje v Vzhodno Azijo, če že trdnjave ne morejo vzeti.

Japonci so si zopet postavili nov rok, do katerega hočejo imeti trdnjavo. Do božiča, pravijo, bo trdnjavo njihova. Toda nihče na svetu jim več ne verjame, celo njihovi najboljši prijatelji ne. Japonci so že opetovano natančno določili rok, kdaj da najkasneje mora pasti Port Artur v njihove roke. A vsa ta japonska prerokovanja so se skazala kot lažnjiva. Ponosna ruska trdnjavo še vedno uspešno kljubuje vsem japonskim navalom.

Politični ogled.

Državni zbor je bil danes otvorjen. Nemški poslanci bodo nahrulili ministrskega predsednika zaradi zadve v Inomostu. O tem se bo gotovo vnela živahna rasprava. Med tem se bodo pa vršila pogajanja med Čehi in Nemci zaradi nujnih predlogov. Vlada predloži tudi proračun za l. 1905, v katerem izkazuje poldrugi milijon prebitka. Za slovensko prebivalstvo je v proračunu jako slabo preskrbljeno. Med vladnimi predlogi v današnji seji bodo predlogi o podporah po uimah poškodovanim, 11 milijonov kron, od katerih skoro polovica odpade na Česko, dalje vojaško posojilo, katero so delegacije že dovolile. Vlada hoče vse ogromno posojilo od drž. zbora nakrat. Dovoljenje za to posojilo hoče dobiti vlada od drž. zbora, seve, če bo sploh delal. Če pa drž. zbor ne bo delal, se vlada baje ne bo prav nič obotavljala tudi to posojilo najeti s pomočjo § 14. Nadalje se predloži tudi avtomobilna postava. V načrtu postave je določeno, da lastnik in voznik motorja jamčita za vsako skodo.

„Slovanska zveza“ je imela dne 15. t. m. posvetovanje o položaju in nadaljnem postopanju. Iz »Slovanske zveze« so izstopili rusinski poslanci Barvinski, Pihuljak, Gladšovski. Barvinski je izjavil, da izstopa z obžalovanjem ne radi obstrukcijskih sklepov, ampak ker vsled sklepa rusinskih deželnih in državnih poslancev pristopajo k skupnemu rusinskemu klubu. Zahvalil se je za dosedajno sedemletno podporo. Poslanca Šuštersič in Spinčič sta izrekla svoje prijateljstvo iz-

stopivšim poslancem in nado, da bo tudi v bodoče mogoče skupno postopanje.

Nemiri v Inomostu. Kakor smo v zadnjem listu poročali, je bil eden Nemec z bajonetom tako ranjen, da je umrl. Bil je to slikar Pezsey. Njegovega pogreba se je udeležilo vse nemštvo, ki je le moglo priti v Inomost. Vsenemški poslanec Stein je imel ob pogrebu strasten in hujakajoč nagovor na množico, v katerem je napadal vlado, češ, da je ona kriva izgredev, ker je ustanovila italijansko vseučilišče v Inomostu. Majhni izgredi so se tudi še pozneje dogajali, vendar pa se je nemška jeza kmalo ohladila, posebno ko so videli povzročitelji, kake divje in grozne posledice je imela nemška razdivjanost prve dni. Zaradi našega vestnega poročila v zadnjem listu nas napadajo sedaj nemški listi, posebno »Marburgerca«, ter nam očitajo, da smo nenančno poročali, seveda porabijo to priliko, da nas neotesano napadajo. Mi bi na te nesramne napade niti ne odgovarjali, kajti naši bralci »Marburgerce« ne pogledajo, še manj pa berejo. Toda da ta nemški listič tako predrano taji vsako nemško krivdo pri nemirih v Inomostu, to moramo povedati našim bralcem da bodo vedeli, kdo laže. Mi smo poročali, da so Nemci osodepolni d an pričakovali Italijane ter jih izživali, ko so prišli iz hotela, da so torej Nemci prvi začeli. To »Marburgerca« taji. In že prej zvečer je nekdo zagnal kamen v okno hotela, ko še niti enega Italijana ni bilo iz hotela! Komaj okoli 11. ure po noči so prišli Italijani iz gostilne, da bi se naptili domov. In tedaj jih je pred hotelom čakajoča druhal začela izživati! Kaj so pa delali Nemci pred hotelom? Kako so pa tja prišli trumoma v pozni noči? Ali niso čakali Italijanov? Toraj kedo laže? — »Marburgerca!« Dalje: Italijani so bežali v hotel nazaj. Ker so pa vrata zaprli, niso mogli preganjalci za njimi, metali so samo kamenje v vrata in okna. Toraj so takorekoč oblegali hotel. Tudi to taji z znano lažnjivostjo »Marburgerca.« Ko so pa policaji skrivaj odpeljali Italijane in so vdrli Nemci v hotel, tedaj so razsajali Nemci besno in divje po hotelu ter so vse razbili. Razbili so tudi vso upravo v italijanskem vseučilišču! Ali to ne priča o podivjanosti nemških to-p, katere so njeni voditelji nahujskali. Mi le pomilujemo bralce »Marburgerce«, ki morajo zavživati take laži. Torej »Marburgerca«, da, božja zapoved se glasi: Ne laži!

Istrski deželni zbor. Hrvatski in slovenski istrski poslanci so zopet zapustili deželni zbor. Povod temu njihovemu koraku dalo je dejstvo, da je vladni zastopnik, namestniški svetovalec Fabiani, na hrvatske interpelacije odgovarjal v italijanskem jeziku. Storil je to seveda po nalogu, katerega je prejel iz Trsta od sedanjega novega namestnika, ki se kaže, kakor se vidi v dejanju, popolnoma drugačnega, nego se je kazal v besedah pri svojem nastopu, ko je zatrjeval, da bode vlada strogo spoštovala ravnopravnost obeh v deželi živečih narodnosti. Res lepo spoštovanje ravnopravnosti je to, ako odgovarja vlada na interpelacije, katere so stavili zastopniki velike večine istrskega prebivalstva, v italijanskem jeziku. Cesarški namestnik toraj ni bil mož beseda, ampak je s temi besedami samo Slovence za norca imel.

Kaj se godi na Balkanu? V Makedoniji so grozodejstva še vedno na dnevnem redu. Turški vojaki se punitajo, ker že po več mesecev niso dobili svoje plače. Zato pa ropajo kristjane. V armenski samostan so vdrli Kurdi, ubili menihe ter oropali samostan. Turške oblasti pa nočejo posredovati in tudi roparjev ne zasledujejo. Nihče ni varen svojega imetja, kristjan še pa posebno ne.

Nova bremena. Kakor znano, imata obe polovici naše države, Avstrija in Ogrska, vsaka svojo domobransko vojaštvo. Ista ima na Ogrskem poveljni jezik ogrski. Ogrji bi bili radi imeli, da bi bil tudi pri ogrskih regimentih stalne vojne poveljni jezik ogrski. Ker se je pa temu cesar sam uprl, so Ogrji začasno, kakor so sami izjavili, opustili to

zahtevo, zahtevati pa so začeli ogrsko domobransko artilerijo. Vlada je sedaj ti zahtevi ugodila. Da bi pa ne izgledalo, kakor da bi se vlada udala ogrskim prenapetim zahtevam, ampak da izvira ta nova artilerija iz vojaških potrebščin, ustanovila se bo tudi na Avstrijskem domobranska artilerija. Kaj pomeni to za nas? Nova davčna bremena!

Gališki namestnik aretiran. V Lvovu so priredili soc. demokratje demonstracijo za volilno preosnovo. Na Jagelonski cesti je bil tudi gališki namestnik grof Potocki z dvema poslancema, ko je ravno policija razganjala ljudstvo. Namestnik je zmerjal nekega policaja na konju, ki je jezdaril po trotoarju, a ta je zaradi razžaljenja straže namestnika aretiral. Šele ko je došel na mesto neki višji policijski uradnik, ki je poznal namestnika, so ga izpustili.

Grabežljivi Angleži. Angleži hočejo v Afriki podjarmiti zamorski rod Njam-Njam. V ta namen bodo poslali četo, ki šteje 2500 mož. Glavni vzrok, da hočejo Angleži podjarmiti rod Njam-Njam je ta, ker so v deželi Njam-Njamov jako dobri rudniki s premogom in z železom in pa soline ter salpetrovi rudniki. Svojo namero so dosedaj Angleži zakrivali prav mojstrsko. Angleži v svoji lakomnosti hočejo podjarmiti deželo za deželo, kjer pričakujejo kakega dobička. Pri tem si pa sredstva ne zbirajo, ampak storijo s silo, če drugače ne morejo nič doseči. Tako so na primer naredili z Buri in pred nekaj meseci z deželo Tibet, v katero so z vojaško silo udri ter prisilili vladarja (Dalailama), da je sklenil z njimi pogodbo, ki je seveda Angležem koristna.

Katoliška stranka v Italijanski zbornici? Pri zadnjih volitvah je bilo izvoljenih več poslancev, ki so katoliškega mišljenja in bi se ustavili, ako bi framacioni začeli v italijanski zbornici tako versko preganjanje, kokor v francoskem parlamentu. Mnogo jih je pa izvoljenih s katoliškimi glasovi, kateri so rajši volili zmernega vladinova, kakor pa socialisti ali anarhista. Nastalo je 2: vprašanje, ali se bodo ti poslanci združili v eno stranko. »Osservatore Cattolico« pravi odločno, da ne. Italijanski katoličani imajo en izgled nemški centrum. Zdaj se ni čas, da bi nastopili v zbornici katoličani. A pripravljati se morajo že zdaj, da bodo tvorili močno, organizirano telo, kadar javno nastopijo.

„Gospodarski propad“ v katoliški Portugalski. Liberalci vsih dežel vedno kriče in upijejo, kako propadata katoliški državi Španska in Portugalska. A kaj pravi o tem statistika na Portugalskem? Izkazuje, da na Portugalskem raste gospodarsko blagostanje. Uvoz, ki je znašal od l. 1879 do l. 1883. 174 milijonov na leto, je znašal od l. 1898. do l. 1902 310 milijonov. Tudi izvoz se je povišal in sicer od 126 milijonov na 200 milijonov. Število portugalskih ladij se je zvišalo. L. 1889. je imela Portugalska 10.397, a sedaj ima vže 11.312 parobrodov in ladij. Dasi je portugalsko kraljestvo pred vsem kmetijska država, ima še eno tretjino neobdelanega zemljišča za obdelovanje na razpolgo. Građe se vedno nove ceste in železnice. Vkljub tem številkam bodo pa židje in njih krščanski hlapi v svobodomiselnem časopisju prej ko slej lagali, da gospodarsko propada »katoliška Portugalska.«

Za predsednika Zjedinjenih držav severoameriških je bil zopet izvoljen dosedanji predsednik ljudovlade Roosevelt. Odanih je bilo skupaj okoli 14 milijonov glasov. Roosevelt je volitev sprejel, toda izjavil je, da prihodnjic ne sprejme več predsedniškega mesta.

Nemci v Afriki se še vedno borijo proti zamorcem. Vrhovni poveljnik nemških čet, general Trotha, vedno poroča domu o spopadih in koliko je padlo nasprotnikov, nikoli pa ne poroča, koliko izgub je on imel. Bržkone pa mu ne gre dobro, ker vedno zahteva pomožnih čet. Pri poročanju se ravna toraj po Japoncih, ki vedo vedno o nasprotnih izgubah, nikoli pa ne o svojih.